هرکس برای دفاع از مالش کشته شود، شهید است؛ هرکس برای دفاع از - ناموس و - خانواده اش کشته شود، شهید است؛ هرکس برای دفاع از جانش کشته شود، شهید است و هرکس برای دفاع از دینش کشته شود شهید است.

از سعید بن زید روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «مَنْ قُتِلَ دُونَ مَالِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ، وَمَنْ قُتِلَ دُونَ أَهْلِهِ، أَوْ دُونَ دَمِهِ، أَوْ دُونَ دِينِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ»: «هرکس برای دفاع از مالش کشته شود، شهید است؛ هرکس برای دفاع از - ناموس و - خانواده اش کشته شود، شهید است؛ هرکس برای دفاع از جانش کشته شود، شهید است و هرکس برای دفاع از دینش کشته شود شهید است».

[صحیح است] [به روایت ترمذی - به روایت نسائی - به روایت ابوداوود - به روایت احمد]

حدیث مذکور بیانگر این مطلب است که اگر دزد یا غاصبی به کسی تعرض نموده و تلاش کند مالش را به زور و به ناحق از او بگیرد، می تواند برای دفاع از مالش با او درگیر شود؛ و اگر در دفاع از مالش کشته شود، بنا بر حکم الله شهید است و ثواب آن را می برد؛ و به این معنا نیست که همچون کسی است که در میدان جهاد شهید می شود و غسل داده نمی شود. همچنین کسی که در دفاع از جانش یا در دفاع از ناموس و آبرویش در برابر کسی که قصد تعرض به زن یا محارمش را دارد، کشته شود، نزد الله متعال اجر و پاداش شهدا را دارد. و این حدیث اصلی نزد فقها می باشد که آن را "دفع الصائل" که همان دفع متجاوز است می نامند.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/58224